

Calonge, 11 de setembre de 1946

Fr. Manuel Brunet

Tiègues

Bon amic Fr. Brunet: Li agraius la mostia d'atenció que suposa el fer-me la lletra
que acabo de rebre. Fixeu que jo l'anomeno "amic", lo que no fa vostè amb la seva. Per
què serà? Això s'estrinxarà en els magnífics clausos quan farem petjar les nostres xerrades
ho i cargolant-hi cigarrets. Serà ben aviat, si a Déu plau. No puc negar que mi ha
fet una lletra d'amic i També l'excusa la forma Telegràfica de la mateixa i fins la manca
d'espaç; però, cregi que mi hauria plagut més la seva encapçalada amb un: amic moroñ Dorch.

Mo ouell creure que signi una senzilla coincidència el determini d'escriure'm i l'absència
de moroñ Pujadej. Es tracta senzillament de que vostè engossa el rector. Aquesta setmana
ha parlat a Vilabertran, s. ha trovat sol i ha pensat més en mi. Mo és veritat, segons
Brunet? Ja ho sé ja que També estima la parroquia i També sé que molts vegades
assisteix a la missa parroquial com si fos millor que la de Tiègues. Això em plau molt
i cregi que Tinc verdadera illusió de celebrar-hi el Sant Sacrament.

No podia pas enviar-me millor salutació ni millor notícies. Saludar-me amb la creu
és la mateixa que dir-me: germà en Crist (i ora si que certificis la meva amicinitat referents a la salutació), saludar-me en nom de la Creu de Vilabertran és ademés saludar-me en nom del Patronat,
en nom de la paròquia, en nom de l'art i en nom de la ripresa (antàrtica). I, si Tenim en compte
que es tracta d'una "vera creu", la seua salutació ja és el "summum" de les salutacions.

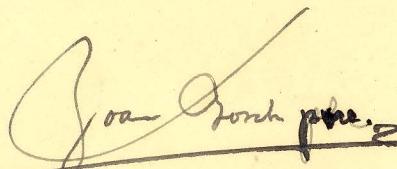
Y les notícies que em dóna? Un parell més i em feia perdre l'àle. Només mancava que em
digués que un beneficiari pagava el·l bang de l'església, que es fundava un benefici de "capellán
custodio" pel rector i que l'oli anava a preu de Terra.

Jo També espero venir quan més aviat millor. La meva situació actual és com la d'aquell
que Tenen casa pròpia i han de viure a lloguer. Cada dia i a cada moment penso amb la
meva paròquia i fins la somni: penso amb l'església, amb la Creu, amb el claustre, amb la
casa del Capítol, amb la casa rectoral, amb els feligresos que encara no coneix i sobretot
amb la quixalla. Només demano que sigui de bona pasta com els de Calonge. Y don
que També penso amb la presa del transatlàctic, amb les cartes de racionament i amb
la tarja de fumador. Voldria que ja estiguessin resoltos Tots aquells, dignitats, misèries. Tot
 vindrà, si a Déu plau.

M'han dit que mossèn Pujadey es queda a Figueres i això m'agrada. No el coneixia personalment i em va resultar atentissim i molt simpàtic. Potser pugui seguir ajudant el Patronat.

Dins ja això per mona Blarg i li agraciro novament l'atenció i les notícies. I Déu faci que no m'en dongi mai cap de més dolenta.

El saluda amb tot l'afecte que fa entendre a Tots els digníssims membres del Patronat
el seu bon amic en Jesús

Joan Brorch perez